

Skarżący stwierdza, że Rada nie przystąpiła do przesłuchania go i że żadne przeciwne względy tego nie uzasadniają. Ponadto Rada nie notyfikowała skarżącemu zaskarżonych aktów i w każdym razie akty te zawierają niewystarczające uzasadnienie. Rada nie odpowiedziała na żądania dostępu do informacji i do dokumentów. Poprzez te zaniechania Rada naruszyła prawo skarżącego do obrony, któremu odmówiono możliwości skutecznego przedstawienia argumentów przeciwko ustaleniom Rady, ponieważ o ustaleniach tych nie poinformowano skarżącego. Co więcej, środki przyjęte przez Radę nie są środkami polityki zagranicznej, lecz stanowią raczej międzynarodową współpracę w sprawach karnych i zostały zatem przyjęte na niewłaściwej podstawie prawnej. Wreszcie środki ustanowione przez Radę zostały przyjęte bez należytego uwzględnienia istotnych faktów oraz orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka odnoszącego się do postępowań karnych prowadzonych na terytorium Ukrainy, w szczególności w odniesieniu do ścigania byłych urzędników rządowych.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2014 r. – Vidmar i in. przeciwko Unii Europejskiej

(Sprawa T-507/14)

(2014/C 303/54)

Język postępowania: chorwacki

Strony

Strona skarżąca: Vedran Vidmar (Zagrzeb, Chorwacja); Saša Čaldarević (Zagrzeb); Irena Glogovšek (Zagrzeb); Gordana Grancarić (Zagrzeb); Martina Grgec (Zagrzeb); Ines Grubišić (Vranjic, Chorwacja); Sunčica Horvat Peris (Karlovac, Chorwacja); Zlatko Ilak (Samobor, Chorwacja); Mirjana Jelavić (Virovitica, Chorwacja); Romuald Kantoci (Pregrada, Chorwacja); Svjetlana Klobučar (Zagrzeb); Ivan Kobaš (Županja, Chorwacja); Zlatko Kovačić (Sesvete, Chorwacja); Tihana Kušeta Šerić (Split, Chorwacja); Damir Lemaić (Zagrzeb); Željko Ljubičić (Solin, Chorwacja); Gordana Mahovac (Nova Gradiška, Chorwacja); Martina Majcen (Krapina, Chorwacja); Višnja Merdžo (Rijeka, Chorwacja); Tomislav Perić (Zagrzeb); Darko Radić (Zagrzeb); Damjan Saridžić (Zagrzeb); Darko Graf (Zagrzeb) (representante: D. Graf, abogado)

Strona pozwana: Unia Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Nakazanie w drodze orzeczenia wstępnego zapłaty odszkodowania przez Unię Europejską na podstawie art. 340 ust. [akapit] 2 TFUE z tytułu wszystkich szkód materialnych, jakie wszyscy skarżący ponieśli w okresie od 1 stycznia 2012 r. do chwili, w której skarżący rozpoczęli pracę w charakterze chorwackich woźnych sądowych zgodnie z art. 36 i załącznikiem VII pkt 1 aktu przystąpienia, który wiąże prawnie wszystkie 28 państw podpisujących traktat o przystąpieniu Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej, w tym Komisję od dnia 9 grudnia 2011 r., w konsekwencji tego, że Komisja Europejska nie wykonała obowiązku nadzorowania (monitoringu) wynikającego z art. 36 ust. 1 i 2 akt o przystąpieniu, mającego na celu zapewnienie, że Republika Chorwacji zagwarantuje rozpoczęcie wykonywania zawodu woźnego sądowego przez urzędników chorwackich z dniem 1 stycznia 2012 r., które to zobowiązanie zostało wprowadzone w trakcie negocjacji o przystąpieniu Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej w rozdziale 23 „Sądownictwo i prawa podstawowe”, wymienione w załączniku VII pkt 1 do aktu przystąpienia „Szczególne zobowiązania podjęte przez Republikę Chorwacji podczas negocjacji akcesyjnych”, który stanowi „Dalsza skuteczna realizacja strategii i planu działania dotyczących reformy sądownictwa”.
- Do czasu nabycie prawomocności orzeczenia wstępnego, o którym mowa w tiret pierwsze niniejszej skargi, o zawieszenie postępowania w kwestii łącznej wysokości szkody materialnej, za którą skarżący usiłują uzyskać odszkodowanie od Unii Europejskiej w drodze niniejszej skargi.

- Po uzyskaniu prawomocności przez orzeczenie wstępne, o którym mowa w tiret pierwszym niniejszej skargi, po przeprowadzeniu rozprawy i przedstawieniu dowodów dotyczących ustalenia całej wysokości szkody materialnej, za którą skarżący dochodzą odszkodowania w niniejszej skardze, o nakazanie Unii Europejskiej zapłaty odszkodowania na rzecz każdego ze skarżących za poniesioną szkodę w konsekwencji sprzecznego z prawem niewykonania zobowiązania przez Komisję, o którym mowa w tiret pierwsze niniejszej skargi, to znaczy całej powstałej szkody (*damnum emergens*) wraz z utraconym zyskiem (*lucrum cessans*) skarżących poniesionej w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia przedstawienia przez Sąd ministerstwu skarbu państwa i ministerstwu sprawiedliwości odpowiednich wniosków, łącznie w wysokości 600 000,00 EUR za każdy rok kalendarzowy i dla każdego ze skarżących wraz odsetkami za zwłokę w wysokości 12 % rocznie liczonych:
 - w odniesieniu do odszkodowania za łączną powstałą szkodę od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia rzeczywistej zapłaty;
 - w odniesieniu do odszkodowania za cały utracony zysk przez skarżących w 2012 r., od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia rzeczywistej zapłaty;
 - w odniesieniu do odszkodowania za cały utracony zysk przez skarżących w 2013 r., od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia rzeczywistej zapłaty;
 - w odniesieniu do odszkodowania za cały utracony zysk przez skarżących w 2014 r., od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia rzeczywistej zapłaty;
- Po uzyskaniu prawomocności przez orzeczenie wstępne, o którym mowa w tiret pierwszym niniejszej skargi, po przeprowadzeniu rozprawy i przedstawieniu odpowiednich dowodów dotyczących wysokości roszczenia, nakazanie Unii Europejskiej zapłaty kosztów postępowania na rzecz skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżący podnoszą zarzuty zasadniczo analogiczne do zarzutów podniesionych w sprawie T-109/14 *Škugor i in./Unia Europejska* ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142, s. 38.

Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2014 r. – Staywell Hospitality Group przeciwko OHIM – Sheraton International IP (PARK REGIS)

(Sprawa T-510/14)

(2014/C 303/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Sydney, Australia) (przedstawiciel: D. Farnsworth, Solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sheraton International IP LLC (Stamford, Stany Zjednoczone Ameryki)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawach R 240/2013-5 i R 303/2013-5, w zakresie w jakim dotyczy ona sprawy R 240/2013-5, oraz
- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca